

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 412 ■ 1 Mart 2011 ■ Fiyatı: 1 TL

AKP savaş diyor

Halk barış istiyor

Anadilde eğitim! Tutuklular serbest bırakılsın! Savaş değil iş! Kürtleri tanıyın!

**İşgale hayır!
Türkiye
Kıbrıs'tan
elini çek!**

S.2

**8 Mart'ta
sokaktayız!
Kapitalizm ve
cinsiyetçilik**

S.6

**Üniversitede
özgürlük
isteyenler
2 Nisan'da
sokakta!**

■ Parasız eğitim!
■ Anadilde eğitim!
■ Başörtüsüne
özgürlük!
■ Polis defol!
Üniversitede
Özgürlük İstiyoruz
İnisiyatifi bu
taleplere sahip
çıkın tüm gençleri 2
Nisan'da 18.00'de
İstiklal Caddesi'nde
yan yana olmaya
çağırıyor.

ORTADOĞU:

birer birer gidiyorlar

BAK NE DEMİŞ?

"Eğer seçildikleri DSP'den, istifa edecek insanların haysiyetleri ve şerefleri varsa aldıkları o emaneti de DSP'ye iade ederler." **Yılmaz Büyükerşen, Eskişehir Belediye Başkanı, DSP'den istifa ederek CHP'ye geçti**



"Ülkeyi bölen irticaya teslim eden Erbakan çekilmelidir." **28 Şubat 1997 Dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Karadayı**

"Değerli bilim ve siyaset adamı olarak ülkemize yaptığı büyük hizmetleri daima hatırlanacaktır." **27 Şubat 2011 Bugünün Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner**

"Değerli bilim ve siyaset adamı olarak ülkemize yaptığı büyük hizmetleri daima hatırlanacaktır." **27 Şubat 2011 Bugünün Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner**



"Değerli bilim ve siyaset adamı olarak ülkemize yaptığı büyük hizmetleri daima hatırlanacaktır." **27 Şubat 2011 Bugünün Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner**

Orduda general fazlası

Yasalara göre TSK'da 301 general olması gerekiyor. Ancak "istisnai kadro" uygulaması denen bir işlemle TSK'nın general ve amiral sayısı 364'e çıkarılmış. Yani yasalara göre emekli edilmesi gereken 63 general işbaşında.

Bu fazla general ve amirallerden 34 tanesi çeşitli darbe davalarında 2 tanesi ise casusluk suçunda yargılanıyor.

Gazetecilere ceza yağmuru

Şırnak'ta yapılan bir polis operasyonunda Güney Doğu Ekspresi ve DIHA çalışanı Vedat Yıldız ve Lokman Dayani'de gözaltına alınmışlardı. Geçen hafta Yıldız 7 yıl, 11 ay, Dayani ise 8 yıl 10 ay hapis cezasına mahkum edildi.

Halkın Günlüğü gazetesine düzenlenen bir operasyonda ise gazeteci Hidir Gürz tutuklandı.



Sömürgece isyan var:

Kıbrıs'ı Kıbrıslılar yönetir

Tunus ve Mısır devrimlerinin başlattığı isyan dalgası Türkiye'nin askeri işgalle sömürgeleştirdiği Kıbrıs'ın Kuzey'inde hızla büyüyor. Bu hafta, 2 Mart'ta Kıbrıslı sendikaların ve işgal karşıtı hareketin çağrısıyla gerçekleşen genel grev ile ikinci Toplumsal Varoluş mitingi gerçekleşecek. Kıbrıslılar, Ankara'na adadan elini çekmesini istiyor.

Kıbrıs'ın işgal altındaki Kuzey'inde özgürlük mücadelesi AKP hükümetinin sömürgeci saldırılarına, kukla UBP hükümetinin halka karşı izlediği ekonomik ve siyasi politikalara, 21 bin Türk askerle ayakta kalmaya çalışan korsan devlet KKTC'ye ve bu devleti kuran kontrgerillanın terör eylemlerine karşı yılmadan yoluna devam ediyor. "İnginde açtıkları 'Kurtarıldık mı?..

Has...tir!.." pankartı ile sömürgecilerin hüsnüm çeken Yasemin Hareketi'nin aktivistlerinin yazdığı Afrika gazetesi silahı saldırıya uğradı. Kontrgerilla bir de not bırakarak Afrika Gazetesi Genel yayın Yönetmeni Şener Levent'i

tehdit etti. KKTC'yi kuran Ergenekoncular kurşunlarla iktidarlarını korumak istiyor.

Kurşunlar özgürlük mücadelesini engellemez. Kıbrıslılar 1958'den bu yana kontrgerillanın terör ve terör eylemlerine maruz kalıyor. 1974'te

Türk ordusunun işgalinden beri baskı koşullarında yaşıyor. Ölüm tehditleri ve saldırılar rejim muhalifleri için gündelik olaylar. Türk medyası yansıtmıyor ama Kıbrıslı Türklerin ezici çoğunluğu işgalin son bulmasını, Türk ordusunun adadan çekilmesini istiyor. 2. Toplumsal Varoluş mitingi bu kararlılığın bir ifadesi olacak.

Türkiye'de ise AKP hükümetinin sömürgeci küstahlığına ve Türk devletinin işgaldeki ısrarına karşı Kıbrıs halklarıyla dayanışma büyüyor. Sosyalist ve demokrat aydınlar tarafından başlatılan Kıbrıs'ın Yönetim imza kampanyası sömürgeciliği teşhir ediyor.

Siz de internet üzerinden süren kampanyaya imza verebilirsiniz: www.kibrisikibrislilaryonetir.org

Ermeni düşmanlığına devam

İrkçılar Ermeni düşmanlığı üzerinden örgütlenmeye devam ediyor. Yeni hedef CHP lideri Kılıçdaroğlu. TBMM'de dağıtılan "Dersim Ermeni'si Yemiş Hanım'ın oğlu çarkçı Kemal" adlı kitap Kılıçdaroğlu'nun "dönme" olduğunu iddia ederek küçük düşürmeye çalışırken soykırma uğramış ve yaşadığı topraklardan zorla uzaklaştırılmış bir halkı aşıyor. Sosyalistler insanların etnik kökenlerinden dolayı hedef alınmasına, soyunun soyunun mercek altına alınmasına sonuna kadar karşıdır. Hedef alınan kişi irkçi CHP'nin başkanı da olsa biz onu savunuruz. AKP hükümetine yakın çevrelere tarafından yayınlanan bu kitap tıpkı Yalçın Küçük ve Soner Yalçın kitapları irkçiliğin belgesidir.

CHP liderine göre eli kanlı katiller masum!

İrkçi Soner Yalçın'ın CHP ile ilgili itirafları tutanaklara geçenken Ergenekon'un avukatlığından üyeliğine geçen Kemal Kılıçdaroğlu, Danıştay saldırısını gerçekleştiren cunta üyelerini masum ilan etti.

JİTEM'in maaşlı yazarını haksızlığa uğramış bir gazeteci olarak sunan Kılıçdaroğlu, Ergenekon ve darbe soruşturmalarını baltalamak için kollarını sıvadı.

CNN Türk'te Ateş Hattı adlı programa katılan CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, "ilginç" tespitler yaptı. Kılıçdaroğlu, "Ergenekon'un birincisi kısmında yargılanan suçsuz" dedi. Kılıçdaroğlu kast ettiği ilk Ergenekon soruşturmasında Danıştay baskını konu alıyor.

Aslan Alpaslan adlı tetikçi Danıştay 2. Dairesi üyesi Mustafa Özbir'den'i vurmuştu. Danıştay baskınından dolayı 83 kişi yargılanıyor. Bu kişiler arasında Veli Küçük, Kemal Kerişçiz, Semih Tufan Günaltay, Sedat Peker, Doğu Perinçek gibi Ergenekon üyeleri var. 82 kişinin önemli bir bölümü silahlarla yakanan tetikçiler. Kemal Kılıçdaroğlu'na göre hepsi masum!



Kılıçdaroğlu burada durmuyor. Mağdur bir gazeteciden söz ediyor. Bu kişi "Musa'nın Çocukları"

kitabının yazarı Ergün Poyraz. Poyraz'ın bir yazar ya da gazeteci olmadığı, "sivil" bir JİTEM üyesi olduğu biliniyor. Poyraz'ın jandarmadan aldığı maaşların resmi tutanakları Ergenekon operasyonlarında ele geçirilmişti.

Kontratv'ci S. Yalçın'ın verdiği ifadelerde CHP lideri ile görüşüp Halk TV kanalının devredilmesi konusunda anlaşmayı itiraf etmişti.

İrkçiliğiyle tanınan CHP'li Muharrem İnce'nin KontraTV ile CHP liderliği arasında gerçekleşen gizli toplantıları afiş etme çabası ise medyaya sızdı.

28 Şubat darbesini protesto ettik

■ DSİP'in de bulunduğu bir dizi örgüt ve sivil toplum kuruluşu, 28 Şubat post-modern darbesinin yıldönümünde TBMM önünde bir eylem düzenledi. Darbe karşıtları, 1000 yıl sürecek söylenen darbe sürecinin sokakta geri püskürtüldüğünü, darbe tehlikesinin bir daha gündeme gelmemek üzere tedavülünden kaldırılması gerektiğini vurguladı.

■ Antikapitalist öğrenciler Bilkent Üniversitesi'nde "28 Şubat: Postmodern Darbe" başlıklı bir toplantı düzenlendi.

Tetikçiye çocuk muamelesi

Hrant Dink'in ailesi ve arkadaşlarının adalet mücadelesini sonucu Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Devlet Denetleme Kurulu'nu harekete geçirdi. Rize'deki ağır ceza mahkemesi Trabzon'da cinayeti bilen ama hiçbir şey yapmayan devlet polis ve jandarma yetkilileri hakkında yeniden soruşturma başlattı. Ancak adaletsizlik devam ediyor. Hrant Dink'in katili, tetikçi Oğün Samast Çocuk Mahkemesi'nde yargılanıyor.

Dink ailesinin avukatı Fethiye Çetin şu açıklamayı yaptı:

"Mahkemelerin görevi, maddi hakikatleri ortaya çıkarmaktır. Şekli hakikatle yetinmez. O nedenle ceza yasası çeşitli olanaklarla donatılmıştır. Ancak, Hrant Dink cinayetinde yargılama süreçleri bugüne kadar bazı beklentileri karşılamaktan çok uzaktır. Adalet taleplerini karşılamaktan çok uzak bir görünüm ve seyir izlemiştir. Bu görünüm hem adalet taleplerini karşılamadığı gibi hem de bu konuda toplumsal vicdanı sızlatan ve acıları çoğaltan bir seyir izlemiştir. Bu nedenle bu duruşmayı Dink ailesi ve diğer katılanlar izlemeyeceklerdir."

39 milyar dolar

Suudi Arabistan'ın 2009 yılındaki askeri harcamaları. Aynı yıllarda İsrail'in askeri harcamaları ise 14 milyar dolar.

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

★ sosyalist işçi

Kürt halkının yanında olma günüdür!

KCK liderliği, tek taraflı ateşkes sürecinin sona erdiğini açıkladı. Şimdi, milliyetçiler, solda görünen ama milliyetçi olanlar, medya, devlet erkânı, hükümet partisi, faşistler hep birlikte Kürt hareketine saldıracak. Şovenist propagandaya karşı, Kürt halkının yanında olma zamanıdır!

Kürt halkının haklı taleplerini dile getirerek, Kürt halkının yanında, batıda, barışın sesini yükseltmek ve hükümetin açılım adını verdiği sürecin ikiye bölünmüşlüğüne teşhir etmek çok önemli.

Kadın cinayetlerine son!

8 Mart Dünya kadın günü öncesinde her gün bir kadın cinayeti haberiyle karşılaşırız. Kadınlar öldürülüyor. Kadınlara yönelik neredeyse adı konmamış bir katliam var. Hükümetten üç çocuk doğur mesajı, bazı profesörlerden tecavüzü meşurlaştırarak açıklamalar, mahkemelerden çocuk tecavüzüne 5teşvik eden kararlar, sonuçta toplumsal cinsiyetçi önyargıları güçlendirip, destekleyerek kadın cinayetlerine dönüşüyor.

8 Mart'ta, birleşik, kadınları haklı taleplerini vurgulayan, kadınlar olmadan özgürlüğün kazanılmayacağını haykırarak ve en önemlisi kadın cinayetlerine dur diyecek olan bir eylem örgütlemeliyiz. Örgütlenen eylemlerde aktif bir biçimde yer almalıyız.

Seçim sonrasına hazırlanmak için

Seçimlerden sonra, bir dizi başlıkta sert bir mücadele yaşanacak. Kürt sorunu, azınlıklar sorunu, yeni anayasa süreci gibi başlıklarda, önemli bir viraja girilecek.

Bu döneme hazırlanmak için, sosyalistlerin direnişe hazır olan tüm güçlerin yan yana gelmesi için şimdiden mücadele etmesi gerekiyor. Demokratik muhalefet içinde en dinamik olan, kitlesel ve yaygın bir örgütlenme ağına sahip olan hareket, BDP. Kürtlerin partisi BDP ile batıda "yemez ama evet" diyen kitleler arasında bir köprü kurmak, değişimden yana olan kitlesel güçlerin seçimler öncesinde birlikte mücadele etmesini sağlamak çok önemli.

Kürt illerinde harekete geçmek için Kürt adayların belirlenmesi yeterli. Sonrası, sadece seçim startının verilmesine bağlı. Batıda ise kitleleri harekete geçirmek için, kanalların yaratılması, adayların, harekete geçirici adaylar olması gerekiyor. Özgürlükleri sınırsızca savunan, Ermeni soykırımına, Kürt halkının maruz kaldığı baskılara karşı ses çıkartan, başörtüsü takan kadınlar üzerindeki baskıya da yeni liberal politikalara da "dur" diyen, antikapitalist hareketin bir parçası olan adaylar, bir yandan seçim sürecinde on binlerce aktivistin harekete geçmesine yardımcı olur. Daha da önemlisi, seçim sonrası mücadele dönemine sokakta, hep birlikte hazırlanmış oluruz.

Kürt sorununda çözüm için dört talep!

Demokratik Toplum Kongresi (DTK) haftasonu'nda Amed'de toplandı. Toplantının en önemli sonucu vurgularından birisi, DTK'nın PKK'ye "ateşkesi sürdür" çağrısını yapmaya çağını açıklamayı oldu. DTK adına açıklamayı yapan Aysel Tuğluk, böyle bir çağrıyı etik bulmadıklarını söyledi. Toplantıdan bir gün sonra ise KCK, ateşkesi sürecini rafa kaldırdığını, "aktif savunma içinde olacağımızı" açıkladı.

Öcalan'a özgürlük!

Kürt hareketinin bir dizi haklı talebi var. Bunlardan birisi, Mart ayında hükümetten barış fırsatını değerlendirme yönünde olumlu adımlar gelmezse ateşkes sürecini yeniden değerlendireceğini açıklayan Abdullah Öcalan'ın özgürlüğü konusunda atılması beklenen adımlar geliyor. Hükümetin bu konuda adımlar atması bizim de talebimizdir. Çok açık ki Abdullah Öcalan barış sürecinin gelişmesinde en belirleyici aktördür. Bu sürece daha aktif bir biçimde katkı yapması için bir adada tecrit durumundan kurtulmalı, siyasal alana daha doğrudan müdahale edeceği koşullar yaratılmalıdır.

Anadilde eğitim!

Kürt halkının anadilinde eğitim yapma hakkı, Kürtçe'nin resmi yazışmalarda da kullanılan bir dil olarak tanınması barış sürecinin sürmesi, gelişmesi için atılacak önemli bir adım olacaktır.

KCK duruşmalarında mahkeme heyetinin Kürtçe'yi bilinmeyen bir dil olarak nitelemesi, anadilde eğitim, anadilde savunma hakkının neden önemli olduğunu göstermektedir.

Tutuklular serbest bırakılsın!

Uyduruk delillerle düzenlenen operasyonlarla gözaltına alınan ve yargılanmaya başlayan Kürt siyasilerin derhal

serbest bırakılması, barış sürecinde hükümetin adım atmaya niyetli olduğunu gösterecek bir jest olacaktır. Seçilmiş siyasilerin, BDP üyelerinin ve milletvekillerinin kelepçelenerek tutuklanması, aylarca mahkemeye çıkartılmadan bekletilmesi, mahkeme sürecinde tutukluların Kürtçe savunma hakkının gasp edilmesi Kürt halkının sınırlarını germektedir. Bu ise ateşkes sürecinin devamını

zorlaştıran en önemli faktörlerden birisidir.

Kürtleri tanıyın!

Kürt halkı, ulusal varlığının her düzeyde tanınmasını istiyor. Bu, "Tamam, Kürtler vardır" demekle olacak bir iş değil! Kürt halkının tanınması, bu tanıma sürecinin anayasal bir güvence altına alınması anlamına geliyor. Bugünden, yeni anayasa da, her türlü ayrımcı, dışlayıcı tanımın kaldırılacağı, Kürt halkının haklarının güvence altına alınacağı yeni bir anayasanın hazırlanacağı güvencesi verilmelidir.

Savaş değil iş!

Kürt halkı, savaş değil, iş, barış, ekme ve özgürlük istediğini her seferinde ifade ediyor.

Tüm ateşkesi süreçleri, bu gerçeğin bir kanıtı olarak, hep tek taraflı ve hep Kürt hareketi tarafından ilan edildi. Fakat ne zaman ateşkes ilan edilse hükümetler, yöneticiler Kürt sorununu ortadan kaldırmayı düşünmeyi ya da bir yalana, Kürt hareketinin gücünü yitirdiği yalanına inanmayı tercih ediyor.

Sonra Kürt hareketi gücünü gösteriyor. Var olduğunu, canlı olduğunu, mücadeleye hazır olduğunu gösteriyor.

Eğer hükümet yeniden savaşın tırmanmasını istemiyorsa, açılım adı verilen dönemin başlangıcına dönmeli ve Kürt halkının kimliğini inkar etmenin vaz geçmelidir!



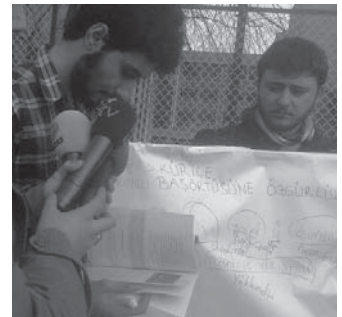
YÖK'ün önünde Kürtçe dersi

Üniversitede Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi 28 Şubat darbesinin yıldönümünde YÖK önünde Kürtçe ders yaptı. Dersin konusu "Başörtüsü Özgürlük" oldu.

Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Başkanlığı önünde bir araya gelen öğrenciler, önce bir basın açıklamasıyla 28 Şubat'ta gerçekleşen darbenin önemli aktörlerinden birinin önünde olmalarının önemine dikkat çektiler.

Yapılan basın açıklamasında ayrıca 12 Eylül darbesi ile kurulan YÖK'ün üniversitede her türlü özgürlüğe karşı olduğu dile getirildi.

Ardından Kurd-Der'den gelen Kürtçe öğretmenleri, YÖK önündeki öğrencilere yönelik Kürtçe dersine başladı. Kürtçe "Başörtüsü ve anadilde özgürlük istiyoruz" cümlesini Kürt dilbilgisi açısından açıklayan öğretmen, ardından Kürtçe bir şiir okuyarak dersi sonlandırdı.



sosyalist işçi'ye abone olun

marksist.org devrimci, antikapitalist internet portalı

• Darbelere, ergenekon çetesine karşıysan,
• Kürt sorununda demokratik bir çözüm istiyorsan,
• Küresel krize karşı mücadele etmek istiyorsan,
• Küresel ısınmaya, nükleer santrallara karşıysan,

DSİP'e katılın, sosyalizme güç verin

• devrimci sosyalizme güç ver
• başka bir dünya mümkün



dsip.org.tr



Yemen'den halk sokakta!

Egemen sınıfın fikirlerini yenmek

Ayaklanmalar, kitle grevleri ve gösterileri, devrimler, öznesi olan kitlelerin bilincinde büyük değişimler yaratır. Değerli olan anlık mücadelenin ulaştığı yerler değil, bu değişimdir. İşçiler dünyayı değiştiren kendileri de değişirler.

Normal zamanlarda etkili olan egemen sınıfın fikirleri sınıf mücadelesinin yükselmesiyle birlikte yerle bir olur. Egemen fikirlerin yerle bir olması gizli bir gücün, kolektif özgürleşme eyleminin perspektifiyle dünyaya bakmanın imkânlarını sunar.

Ortadoğu'da egemen sınıfın baskıyla beraber giden egemen fikirleri, propagandası yerle bir oluyor. Bu alt üst oluş o tarafta egemen sınıfın fikirlerinin, hâkim ideolojinin nasıl etkisizleştirileceğini gösterirken bu tarafta egemen sınıfın fikirlerinin hâkimiyetini de gösteriyor.

Türkiye'de Ortadoğu devrimleriyle dayanışma için sokağa çıkan, en aktif kampanyayı yürüten devrimci sosyalistler oldu. Buna karşılık sendikalar ve toplumsal muhalefette yer aldığını söyleyen siyasal güçlerden hiçbir hareket gelişemedi. Çünkü egemen sınıfın fikirleri etkili, bu fikirler bir yandan Türkiye işçi sınıfını bölerken diğer yandan devrimlerin kavranmasını da zorlaştırıyor.

İrkçılık

Türk ırkçılığının başlıca düşmanların biri Araplardır.

Kemalist resmi ideoloji Arapları, "bizi arkadan hançerleyen", "geri", "medeniyetten nasibini almamış", "pis" gibi sıfatlarla anar. Eğitim sistemi bu fikri empoze ederken, günlük gazeteler ve TV yorumlarında baskın fikir Araplara karşı ırkçılıktır. Bu öylesine yaygın bir ırkçılıktır ki ırkçı fikirleri savunanlar bile ırkçı olmadıklarını ileri sürüyor.

İrkçı fikirlerin ne denli tehlikeli olduğu ise bugün pratikte görülüyor.

Büyük sermayenin elindeki medya, Araplara karşı ırkçı fikirleri pazarlarken, Ortadoğu devrimleri ırkçılık filtresinden geçirilerek milyonlara sunulurken bu hâkim fikirlerin etkisi altında olanlar muhalif dahi olsalar Arap halklarıyla aralarına mesafe koyuyor.

İrkçılık, onu besleyen milliyetçilik, ulusalcılık ve yurtseverlik Türkiye işçi sınıfı ile Ortadoğu işçi sınıflarının dayanışmasını, birlikte mücadelesini engelliyor. İrkçılığa karşı mücadele, her türden milliyetçi fikre karşı mücadele tam da bu yüzden devrimci sosyalistler için bir görevdir.

Ulusalcılık-milliyetçilik

İrkçılığı besleyen fikir dünyayı uluslardan ibaret gören ve tarihi bir ulusun diğer uluslarla mücadelesiyle açıklayan hâkim fikirdir. Bu öylesine gerici bir fikir ki sahiplenenler kendilerini antiemperyalist olarak tanımlasa da emperyalistlerin desteğiyle ayakta kalan monarşi ve diktatörlükleri sarsan halk ayaklanmalarını "emperyalizmin bir

oyunu" olarak görebiliyor.

Ulusalcılar tarafından ileri sürülen temel fikir, dünyanın kadiri mutlak bir güce sahip emperyalizmin planları doğrultusunda, Washington'da bir masadan yönetildiği fikri her sosyal hareketin, her toplumsal mücadeleye, devrimlere bile "burada başka bir parmak var" kuşkusuyla bakmamızı dayatıyor.

İster ulusalcı ister milliyetçi olarak adlandırılan dünya tarihini kompolar silsilesi olarak gösteren fikirler sonuna kadar gericidir.

İslam fobisi

İrkçılık, milliyetçilik ve ulusalcılık diğer kardeşleri İslam fobisiyle el ele iş görüyor. Devrimlere kuşkuyla bakanlar

"İran olacak", "Müslüman Kardeşler gelecek" gibi korkular yayıyor. İslam fobisi, hem Türkiye'de hem Ortadoğu'da halk düşmanlığını, sıradan insanların eylemlerinin küçümsenmesini beraberinde getiriyor.

İslam fobisi gerici bir fikirdir. 28 Şubat darbesini yapan generaller, Afganistan ve Irak'ı işgal eden ABD emperyalizmi, Avrupa'da göçmen işçilere saldıran neo-faşist hareketler İslam fobisini yayıyor.

İslam düşmanlığı tıpkı ırkçılık ve milliyetçilik gibi egemen sınıfın, küresel kapitalizmin yaydığı hâkim fikirlerden biri.

Büyük devrimci Engels, işçi sınıfının üç düzeyde, ekonomik, politik ve ideolojik düzeylerde mücadele yürütmesini ve mücadelelerin birleşmesi gerektiğini söyler.

Türkiye'de devrimci dalgayı yaymak, devrimci dalganın bir parçası olmak egemen sınıfın fikirlerini hem sosyal mücadelelerin pratiğinde yerle bir etmek hem de aralıksız bir ideolojik ve politik mücadeleden geçiyor. Devrimci partinin rolü tam da burada önem kazanıyor. İşçi hareketinin devrimci hafızası olarak harekete uluslararası bilgi ve deneyimi taşımak, işçi sınıfı safları içinde egemen fikirlerle mücadele etmek ve bir ayaklanma anında işçi sınıfının kazanması için pratik bir araç olmak. Ortadoğu devrimleri, kitlesel devrimci partilerin yaratılmasının tarihsel bir görev olduğunu ortaya koyuyor.

Dışarıdan müdahale çözüm olamaz

Libya'da Kaddafi diktatörlüğüne karşı halkın inatçı direnişi devam ederken Avrupa Birliği bir dizi yaptırım kararı aldı. Obama, savaş gemilerini Libya açıklarına sürüyor. Batı emperyalizmi NATO'nun Libya'ya müdahalesi için zemin hazırlıyor.

Emperyalist müdahale kendine "insani" gerekçeler buluyor, Libya'daki katliamı durdurmak ve psikopat bir diktatörü devirmek gibi. Ancak bu

"insani" gerekçelerin altında başka gerekçeler var.

Tunus ve Mısır halklarının başlattığı devrim dalgası en fazla emperyalistleri korkuttu. Başta petrol olmak üzere hegemonya için savaş ve işgale başvurulmuş bu coğrafyada Batı her zaman monarşileri ve diktatörlükleri destekledi. Bugün birer birer giden diktatörler Obama'nın, AB liderlerinin dostları.

Libya'ya NATO'yu gönder-

mek, oradaki aşağıdan mücadelenin bastırılması ve Kaddafi gibilerin toplumsal taban bulup destek arttırmasından başka bir sonuca ulaşamaz. Ortadoğu'da dışarıdan müdahale çözüm olamaz.

Emperyalistlerin savaş gücü NATO elini Ortadoğu'dan çekemlidir. Libya'da ve tüm bu coğrafyada demokrasi, özgürlük ve insanca bir yaşamı getirecek olan sıradan insanların kendi eylemleridir.



İşçi sınıfı, grev ve devrim

Tunus'ta ayaklanmada sendikalar merkezi bir rol oynadı. Mısır'da Tahrir'deki direniş fabrika ve işyerlerindeki grev hareketiyle birleşince Mübarek devrildi. İşçi sınıfının hareketi o denli güçlü idi ki daha önce bir grevle adı hiç anılmamış olan Suudi Arabistan'da binlerce işçi grevde. Ortadoğu ve Afrika işçi sınıfının ayağa kalkışının en açık gösterilerinden biri de Irak.

8 yıldır ABD işgali altında olan, ondan önce emperyalist ittifak tarafından sistematik olarak bom-

balanıp yalıtılarak ortaçağ koşullarına geri döndürülen Irak'ta birçok sektörde grev var. Bu grevler ki geçtiğimiz hafta Irak'ın tüm merkezlerinde milyonlarca insanın kukla Maliki hükümetini protesto etmesine zemin hazırladı.

Mısır'da ise grev hareketi sonucu devletten bağımsız sendikalar kuruldu. İşçi temsilcileri ve devrimci sosyalistler şimdi açık alanda varolacak bir işçi partisini kuruyor.

Politik gösterilere her toplumsal sınıf ve gruptan insanlar katılıyor. Ancak

Arap egemen sınıfların korkutan, monarşileri ve diktatörlükleri sarsan, Tunus ve Mısır'da olduğu gibi deviren işçi sınıfının mücadeleye katılması, ürettimden gelen gücünü kullanarak grev yapması oldu.

Ortadoğu Devrimleri, işçi sınıfının en ağır baskı koşullarında bile mücadele edebileceğini, bir sosyal çalkantı içinde hızla kolektif olarak davranıp kendi örgütlerini kurabileceğini gösterdi. Ekonomik ve siyasi taleplerin birbirinden ayrılmadığı, birbirini beslediğini de gördük.

İşçi sınıfını devrimci kılan ve sosyal mücadelelerde asıl belirleyici güç konumuna iten kapitalist toplumda tuttuğu yerdire. Rosa Lüksemburg'un dediği gibi, "Kapitalizmin zincirleri üretildikleri yerde kırılacak."

Avrupa işçi sınıfının grev hareketiyle Afrika ve Asya işçi sınıfının grevlerinin birleştiğini düşünün, başka bir dünyayı mümkün kılan zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan milyonların kolektif mücadelesidir.

Ortadoğu devrimleriyle enternasyonal dayanışma

Geçen hafta DSİP üyeleri Ortadoğu haklarıyla dayanışma için yine sokaklardaydı. İzmir'de bir basın açıklaması, İstanbul'da Libya elçiliğine yürüyüş ve Mısır Devrimi'nin dersleri toplantısı yapıldı. DSİP, Ortadoğu devrimleriyle dayanışma eylemlerini sürdüreceğini açıkladı.

24 Şubat

İzmir'de Alsancak'taki Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bulunan DSİP üyeleri diktatör Kaddafi'nin isyan eden Libya halkına karşı giriştiği katliamı protesto etti.

26 Şubat

Taksim'de bulunan DSİP üyeleri buradan Gümüşsuyu'ndaki Libya elçiliğine yürüdü. "Katil Kaddafi", "Tek yol devrim" sloganlarının atıldığı yürüyüş elçilik önünde yapılan basın açıklamasıyla sona erdi.

Açıklamada "Grevlerle diktatörlerin altındaki halayı çeken, grevler ve kitle gösterileriyle yeni bir dünyanın kapılarını aralayan Afrika ve Asya proletaryasına selam olsun!

Sosyalistlerin yeni devrimin saflarında.



Devrim bir an değil, bir süreçtir. Özgürlüğün ve sosyal adaletin kazanması için Ortadoğu ve Kuzey Afrika devrimleri sürekli devrimlere dönüşmelidir. Zafere kadar sürekli devrim!

Devrimler sadece köhnemiş diktatörleri korkutmuyor. Devrimler, küresel kapitalizmi, on yıllardır bölgeye hâkim olan emperyalist haydutları titretiyor.

Emperyalistlerin işgal, savaş ve açlıkla dayattığı bu düzen milyonların aşağıdan eylemiyle değişiyor.

Arap haklarının kararlı

direnşi, Avrupa'da istikrar paketlerine karşı grevlerle direnen işçi sınıfının mücadelesiyle birleşiyor. Dünya devrimlere gebe-dir.

Tüm devrimcileri yeni bir dünya kurmak için Ortadoğu ve Afrika devrimleriyle aktif dayanışmaya çağırıyoruz" vurguları yapıldı

27 Şubat

İstanbul'da 'Mısır Devrimi'nin Dersleri' başlıklı toplantıda Tahrir'in tanığı sosyalist gazeteci Judith Orr, gazeteci Işın elçin ve DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan

konuştu.

Judith Orr: "Ortadoğu devrimleriyle dayanışma için yapabileceğimiz en iyi şey kendi ülkemizde devrim yapmaktır."

Doğan Tarkan: "Rosa Lüksemburg ayaklanmanın yenileceğini biliyordu, bile bile devrime katıldı. Yoldaş Karl Liebknecht ile birlikte öldürüldü. Bir devrimci, devrime böyle bakar."

Işın Elçin: "Türkiye'de olduğu gibi Mısır'da, Ortadoğu'daki rejimler yalan, adaletsizlik ve yolsuzluk üzerine kurulu. İsyanların ortak noktası adalet talebi."

Devrimler ve devrimleri anlamayan ve umursamayanlar

Tunus ve Mısır devrimlerinin ardından bütün Ortadoğu kaynıyor. Gerçekten kaynıyor. Bahreyn, Katar, Kuveyt ve Umman'da bile gösteriler var. Suudi Arabistan'da grevler oluyor. İşgal altından ezilmiş Irak emekçileri sokaklarda. Cezayir, Fas, Ürdün'de emekçiler krallara ve diktatörlere karşı çıkıyorlar.

Şimdi korku yer değiştirdi. Eskiden halk diktatörlerden, eli kanlı krallardan, sultanlardan korkardı, şimdi onlar halktan, emekçilerden korkuyorlar.

Ortadoğu'da devrimci bir dalga var ve bu dalga sürüyor. Tunus iyi örnek. Diktatör Bin Ali kaçtı, sağ kolu Gannuş başbakanlığa devam etmeye çalıştı ama sürekli gösteriler ve mücadele sonunda o da istifa etmek zorunda kaldı.

Mısır'da Mübarek kaçtı işçi grevleri sürüyor. İşçiler taleplerini daha iyi şekillendiriyor, sendikalar, siyasi partiler kuruyor.

Türkiye'de bazı istisnai örnekler dışında basın Ortadoğu devrimlerini ya görmüyor, ya anlamıyor ya da küçümsüyor. Solun çok büyük kesimleri de aynı şeyi yapıyor.

Bir dizi neden var Türkiye'de Ortadoğu devrimlerinin anlaşılmasından.

Öncelikle korkuluyor. Giden rejimlerin yerine İslami partilerin, örgütlerin geleceği düşünülüyor. Oysa bu bütünüyle yanlış. Ayaklanmaların karakteri dini değil, tam tersine laik karakter şimdilik daha ağır basıyor.

İkinci bir düşünüş şekli bütün bu gelişmelerin ABD tarafından bölgenin yeniden şekillenmesi olarak planlandığı şeklinde. En sapıkça bakış açısı bu. Böyle düşünenler Doğu Avrupa devrimlerini de CIA'nın, Amerikan emperyalizminin işi olarak görüyor.

Bir de devrimler hakkında hiç bir gerçek, somut bilgiye sahip olmamak önemli. Türk basını gelişmeleri sadece popülar dünyaya basınından izliyor. Dolayısıyla yanlış bir yayın faaliyetinin ürünleri Türkiye'ye yansıtılıyor.

Bütün bunlar burjuva basını için doğru ama solda olduklarını söyleyenler için yanlış.

Solda olduklarını söyleyip Mısır'da, Tunus'ta devrim olmadığını düşünenler sıcak odalarında çaylarını yudumlayıp derin devrim tartışmaları yapıyorlar. Yaşananları teoriye, tabii burada teori stalinist teori, uydurmaya, teoriye karşılaştırmaya çalışıyorlar. Olmuyor, uymuyor.

Hareket kendiliğinden, onların düşündüğü, hayal ettiği gibi partilerin kontrolünde değil. Onlar "işçiler partisi, parti iktidara" sloganını atıyorlar. Oysa Tunus ve Mısır'da parti iktidara falan gelmiyor.

Bir de tabii devrimci değiller. Solda olduklarını söylüyorlar, ülke içi siyaset alanında ulusalçılar, yeni devrimci değiller, uluslararası alanda da devrimci değiller.

Devrimci ayaklanma yaşanırken ona katılır. Kenarda durup onu değerlendirmez. Ayaklanmaya katılır ve sonuçlarına katlanır. Yenilirse canıyla öder. Rosa Lüksemburg gibi.

Milyonlar Tahrir'de devlerin sırtında ellerinde kılıçlarla kendilerine saldıranlara karşı mücadele ederken o mücadele edenlerin yanında tutum alır.

Yığınlar darbeye karşı mücadeleye atıldığında tutum alır, mücadeleye katılır. Bizde darbelere karşıyız diye lafazanlık etmez. Darbelere karşı olan herkesle birlikte "darbelere hayır", "ordu kışlaya" diye haykırır. Devrimci devrim yapar ya da devrim yenilirse bunu canıyla öder.

Bazılarının yolunda yürüdüklerini söyledikleri Mahir Çayan ve arkadaşları da bilerek ölüme gittiler, belki idam edilecek yoldaşları kurtarınz dediler, olmadı, yenildiler ve öldüler.

Bugün onları izlediklerini söyleyenler ise Tunus ve Mısır devrimlerini liberal yazarlardan yaptıkları tercüme yazılarla okurlarına, taftarlarına anlatıyorlar ve "devrim yok ki" diyorlar.

Devrimciler devrim yapar, devrimden yana tutum alır, onlar da rahat koltuklarında, disiplinli örgütleri ile laf etsinler.

Devrimler sürüyor, kervan yürüyor.

8 Mart'ta sokaktayız!

Tacizciyi, tecavüzcüyü, kadın katillerini yaratan kapitalizmi yok edelim

Bugün dünyada daha fazla kadın eğitimi tamamlayabiliyor, iş bulabiliyor, evlenip evlenmeyeceğine, kiminle evleneceğine, ne zaman çocuk doğuracağına vs. karar verebiliyor. Bir önceki kuşaktan daha özgür bir kadın kuşağı varmış gibi görünüyor ancak bu son derece kısmi bir özgürlük. Hatta bir kısmı illüzyon.

Aile kurumu hala emeğin yeniden üretim sürecinde belirleyici bir araç. Kapitalizm hala aile kurumunu kutsamaya devam ediyor. Toplumdaki cinsiyetçi işbölümünün üretildiği bu en küçük birimden kurtuluş yaşanmadığı sürece kadınların kazanımları da kısmi kalacak. Aile kapitalizmin dayattığı yabancılaşmaya, mutsuzluğa karşılık bir sığınak, kurtuluş olarak görülme devam ediyor. Kadınların büyük çoğunluğu "yuvayı kuran kuş" olma hayaline sahip, aile kurumunun baskısını hissedendenler için bile baskından kurtulmanın yolu evlilik.

Kapitalizm ve aile

Aile kapitalizmin sürekliliğini sağlayan yeni işçi kuşaklarının yetiştiren ekonomik bir kurum. İş yaşamında kadınların varlığı ucuz iş gücü olarak artıyor olsa da evde yapmakla yükümlü olduğu işler kadınları eve hapsedmeye devam ediyor. Hatta iş yerinde ucuz, evde ise bedavaya emeği sömürülüyor. Aynı zamanda kadının cinsel yaşamı ve kendi bedeni üzerindeki denetim "namus" kisvesiyle babadan kocaya devrediliyor.

Ailenin korunması adına savunulan ve aslında kadını ezen politikalara gündelik yaşamda aşınayız. Homofobik fikirler ailenin korunması adına savunulur, kürtaj ve zina suç sayılır, tek eşlilik savunulur.

Sistemin hakim olduğu bütün araçlarla her gün propagandasını yaptığı, pratik olarak hayata geçirmekle kalmayıp ideolojik olarak da ikna ettiği fikirlerden biri de cinsiyetçilik. Bugüne kadar birçok kazanım elde edilmiş olmasına rağmen hala hakim olan fikir kadının misyonunun çocuklarının anası, evinin kadını ve erkeğinin her türlü isteğini karşılayan daimi bakıcısı olduğu. Kadını ezen, aşağılayan, sömüren fikirler karşı verilen mücadele aynı zamanda bu sistemin temel ideolojilerinden birini çürütmek demek. Bu yüzden kadın özgürlük mücadelesi ile kadınların ezilmesinin kaynağı olan kapitalizme karşı mücadele birbirlerine



15-16 Haziran büyük işçi ayaklanmasındaki kadın işçiler.

sıkıca bağlı.

Cinsiyetçilik: Sistemi ayakta tutan ideoloji

İnsan sosyal bir varlık. Ezme ezilme ilişkisi insanların ve sahip oldukları cinsiyetlerin biyolojik farklılıkları ya da doğalarıyla açıklanamaz. Cinsler arası iş bölümünde, bir cinsin diğerinden üstün hale geldiği süreci Engels "kadınların dünya tarihsel yenilgisi" olarak açıklar. Sınıflı toplumların gelişimi ile kadınların ezilmesinin gelişimi ortak süreçler.

Kadının "kadın" olduğu için daha fazla sömürüldüğü kapitalizmde, bugün de cinsiyetçilik sorunu toplumun sınıflara bölünmüş olmasından bağımsız tartışamayız. Lindsey German'ın "Cinsiyet, sınıf ve sosyalizm" kitabında işaret ettiği gibi "değişik sınıflardan kadınlar arasında büyük farklılık vardır. Egemen sınıfa bağlı kadınlar işçi kadın ve erkeklerin artı değerinden yarar sağlarlar. Her ne kadar kendi sınıflarında ezilseler de aynı zamanda diğerlerini ezen (ve bazen sömüren) olarak da davranabiliyorlar."

Bütün bunların anlamı "Kadınlar ancak sosyalist toplumda özgür olabilirler dolayısıyla bugün kadın özgürlük mücadelesini yürütmenin anlamı yok" değil elbette. "Aileyi

korumak" adına bakanlığın olduğu başında da "Tecavüz batıda da oluyor canım" demekten başka bir işlevi olmayan Aliye Kavaf'ın olduğu Türkiye'de, sisteme aykırı olan fikir ve eylemliliklere karşı ahlaki ve namuslu olmak propagandasına sıkı sıkıya sarılırken, bir yalan olan genel ahlak adına kadın cinayetlerine göz yumuluyor, tacizciler aklanyor.

Başbakan tarafından ısrarla kadın ve erkeklerin eşit olamayacağı, iyi kadının üç çocuk doğran kadın olduğu tekrarlanıyor.

Okullarda, medyada, aile kurumunda, işyerlerinde hayatın her alanında her gün kadını aşağılayan fikirler yeniden üretiliyor.

Tacizciye, tecavüzcüye karşı verilen mücadele kadar tacizi, tecavüzü, kadına yönelik şiddeti, kadın bedeninin metalaşmasını aklayan, teşvik eden, koruyanlarla da mücadele etmek gerekiyor. Tecavüzü meşrulaştırmaya çalışan "profesörler", ahlak kisvesi altında kadın düşmanlığı yapan köşe yazarları, tecavüzcüyü koruyan hakimler ve bütün bu yapıyı koruyan mekanizmanın kendisinden hesap sormak gerekli.

8 Mart yaklaşırken "Kadınlar baş tacıdır" edebiyatı yapacak olanlara hatırlatmak gereken çok şey var.

Meltem Oral

KİTAP

Ailenin, özel mülkiyetin, devletin kökeni

Marksizm, kadının ezilmişliğini özel mülkiyet ve sınıfsal baskı/sömürü temelinde açıklar.1884'te Friedrich Engels 'Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni' adlı kitabında dönemin antropolojik araştırmalarına dayanarak bir açıklama geliştirdi:

■ İnsanlık, ataeril dönemden önce anaeril bir dönem yaşamıştır. Kadınların ezilmişliği tarihsel dolayısıyla değişken bir olgudur.

■ Erkeklerin, kadınlar karşısında üstün hale gelmesinin tarihi, toplumun ihtiyaçından fazla üretim yapılması ve ortaya çıkan artı-değere birilerinin el koymasının, yani sınırların, karın ve özel mülkiyetin tarihidir.

■ Bu tarihten önce insanlık uzun bir anaeril dönem yaşamıştır. "İlkel komünizm", kabileler anaeril temelde örgütlenmişti. Kadınlar aynı kabilede kalıp soyaçekimi sürdürürken erkekler farklı kabilelerden geliyordu. Cinsler arasında bir işbölümü vardı. Kadın eve bakarken, erkek avlanıyordu. Ancak bu belirgin bir ayrım değildi. Herkes kendi alanında egemendi. Ancak kabilenin devamlılığı açısından ev işleri merkezli öneme sahipti, bu komünal ev işleyişi kadınları üstün kılıyordu. Kullanılan şeyler kabilenin ortak mülkiyetindeydi.

■ Avcılık yerine hayvanların evcilleştirilmesi ile tarımcılık bu durumu kökten değiştirdi. Daha fazla yiyecek ve ürün elde edildi. İhtiyaç fazlası ürün dolaşımına sokuldu. Sürü özel mülk edinilebilirken bir metaya dönüştü. Üretime dair buluşlarla birlikte bu yeni durum emek gücüne ihtiyaçtan çok daha fazla üreten bir karakter kazandı. Artı-değer ortaya çıktı. Daha önce av işiyle uğraşan erkeklerin egemenlik alanı artık özel mülkiyet ve servetle anılırken kadınların ev işleri bir artı-değer elde edilmediği için ikincil plana düştü. Toplumsal fazlalık erkeğe kalırken anaeril hukukun yerini ataeril işleyiş aldı. Daha fazla üretim ve kar güdüsü toplumsal örgütlenmeye yön verirken daha fazla ve ucuz iş gücü talebi ortaya çıktı. Köle emeği kullanımı başlarken, kadınlar köleleştirildi. Kadının da değişim-değeri vardı, artık bir metaydı. Ekonomik gücü elinde bulunduran erkek ev işlerinde de hakim hale geldi. Kadın, "erkeğin ihtirasının kölesi ve basit bir çocuk doğurma aracına dönmüştür." Devlette bu temel ayrımlar üzerine dayalı olarak örgütlendi.

■ Aile değişmiş, erkek egemen tekeşli bir çerikdek birime dönmüştür. Ev işleri toplumsal halinden çıkarılıp bir özel alan haline getirilmiştir. Özel hayatla iş hayatı kalıcı olarak bölünmüştür.

■ Kapitalizmde bu yapıyı devraldı ve daha da geliştirdi. Modern toplum, modern aile, yani kadının ev içindeki köleliğine dayanır.

"Üretim araçlarını ortak mülkiyete geçmesiyle tekil aile toplumun ekonomik birimi olmaktan çıkar. Özel ev işi toplumsal bir endüstriye dönüştürülür. Çocukların bakımı ve eğitimi toplumsal bir iş olur; toplum, meşru olsun olmasın, bütün çocuklar ile benzer biçimde ilgilenir."

■ Aile değişmiş, erkek egemen tekeşli bir çerikdek birime dönmüştür. Ev işleri toplumsal halinden çıkarılıp bir özel alan haline getirilmiştir. Özel hayatla iş hayatı kalıcı olarak bölünmüştür.

■ Kapitalizmde bu yapıyı devraldı ve daha da geliştirdi. Modern toplum, modern aile, yani kadının ev içindeki köleliğine dayanır.

"Üretim araçlarını ortak mülkiyete geçmesiyle tekil aile toplumun ekonomik birimi olmaktan çıkar. Özel ev işi toplumsal bir endüstriye dönüştürülür. Çocukların bakımı ve eğitimi toplumsal bir iş olur; toplum, meşru olsun olmasın, bütün çocuklar ile benzer biçimde ilgilenir."

■ Aile değişmiş, erkek egemen tekeşli bir çerikdek birime dönmüştür. Ev işleri toplumsal halinden çıkarılıp bir özel alan haline getirilmiştir. Özel hayatla iş hayatı kalıcı olarak bölünmüştür.

Portreler

Alexandra Kollontai



31 Mart 1872 günü Rusya'nın Petersburg şehrinde doğdu. Gençlik yıllarında Marks ve Engels'in kitaplarını okudu. 20 yaşında evlendi, ancak aile kurumu benimsemeyerek bir yıl sonra boşandı. 1905 devriminde Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin Menşevik fraksiyonuna katıldı ve Rusya'ya döndü. Bir başka kadın komünist olan Rosa Luxemburg'un fikirlerinden etkilendi ve işçi sınıfı mücadelesi üzerine yazılar yazmaya başladı. Yazıları Çarlık devletinin hemen dikkatini çekti ve sürgüne yollandı. Almanya'da sosyalizm üzerine yazılar yazmaya devam etti. 1915'te Bolşeviklere katıldı. 1917 Devrimi ile birlikte Rusya'ya geri döndü ve kadınların kurtuluşu üzerine yazmaya başladı. 1917 Ekim Devrimi'nin ardından kurulan İşçi hükümetinin ilk kadın bakanı oldu. 1920'lerin başına gelindiğinde Rusya'da bürokrasinin iktidarı kurulurken Kollontai İşçi Muhalefeti adlı parti içi muhalefet platformunun liderlerinden biri olarak öne çıktı. Stalin ve bürokrasi, Kollontai'nin işçilerin taban örgütlerine dayalı demokrasi ve cinsel özgürlük fikrinden hiç hoşlanmadı. Bakanlık görevinden alınarak büyük çelişik görevleri verildi. Kollontai, Stalinist bürokrasiyi eleştirse de SSCB'deki iktidardan kopamadı.

■ 2002'de kayıtlara 66 olarak geçen kadın cinayeti sayısı her geçen yıl artarak 2007'de 1011 oldu.

■ Cinayet davalarında 'Haksız tahrik indirimi: Erkeklik indirimi' uygulanması yeni cinayetlere davetیه çıkarıyor.

■ Nüfus dikkate alındığında 5000 civarında olması gereken sığınma evlerinin sayısı 50'yi bulmuyor.

■ 2010 yılının ilk 7 ayında kadına karşı işlenen suçlarda büyük artış yaşandı.

478 kadın tecavüze uğrarken, 722 kadın taciz edildi. Aile içi şiddet kapsamında 6 bin 423 kadın şiddete

maruz kalarak hastanelik oldu.

■ Türkiye İstatistik Kurumu'nun rakamlarına göre tecavüz ve taciz gibi cinsel saldırı suçlarında son beş yılda yüzde 30 artış yaşandı. 2006'da 528, 2007'de 473, 2008'de 577 ve 2009'da 652 kadın tecavüze uğrarken 2006'da 489, 2007'de 540, 2008'de 589, 2009'da 624 cinsel taciz olayı meydana geldi.

2005-2010 yılları arasında, 100 binin üzerinde kadın cinsel saldırıdan mağdur oldu. Mağdur kadınların yüzde 40'ının korktukları için şikâyetçi olmadıkları tahmin ediliyor.

İsyan devam ediyor



Libya

Kaddafi karşıtı muhalif halk hareketi ülkenin başkentine yakın bölgeleri ele geçirmeye başladı. Kaddafi'yi destekleyen askeri güçlerin karşı saldırısından çekiniliyor. Kaddafi'den umudu kesen batılı liderler ona görevi bırakma çağrısı yapıyor.



Yemen

32 yıldan beri ülkeyi yöneten Ali Abdullah Salih önümüzdeki 24 saat içinde bir "ulusal birlik" hükümeti ilan edileceğini açıkladı. Salih bu hükümete muhalifleri de dâhil ederek hareketi yatıştırmayı amaçlıyor ama muhalifler Salih'in bu teklifini kabul etmeyecekler gibi gözüküyor.



Umman

Hükümet karşıtı gösterilerde en az 6 kişi öldü, 20 kişi yaralandı. Pazartesi günü üçüncü kez sokağa çıkan muhalif hareket değişim istiyor ve hayat pahalılığına karşı tepkilerini gösteriyor.



ilişki için:
sosyalistisci@gmail.com

Tunus:

Gannuşi istifa etti, gösteriler sürüyor

Tunus'ta diktatör Bin Ali'nin devrilmesinin ardından göreve gelen Muhammed Gannuşi bakanlarının ve kendisinin istifasının talep eden gösterilerin ardından istifa etti. Yapılan protestolarda 25 Şubat'tan bu yana en az beş kişi hayatını kaybetti. Gannuşi'nin yerine ülkenin bağımsızlığını ardından göreve gelen ilk Dışişleri Bakanı olan Beyci Cahid Essebsi Başkanlık görevini yapmaya başladı.

Ancak Gannuşi'nin istifası protestocuları tatmin edebilmiş değil. Gannuşi devrilen hükümete çok yakın olmakla eleştiriliyor. İnsanlar devrimin taleplerinin gerçekleşmesini istiyor ve varolan hükümetin bunu gerçekleştirebileceğine inanmıyor. Rejimin başında bulunan kişinin değil, bir bütün olarak rejimin kendisinin değişmesini istiyorlar. Hükümet görevlileri rejime karşı gelişen kitle hareketi yüzünden "provokatörleri" suçluyor. 26 Şubat'ta



yapılan bir gösteriye tanklarla ve ordu birlikleriyle desteklenen polis saldırdı. Ülkedeki göstericiler anayasanın iptalini ve yeni bir anayasa yapılmasını istiyorlar. Bunun için geniş kesimleri içine alan bir komisyon kurulmasını talep ediyor. Beyci Cahid

Essebsi başbakanlığa getirilmesinin ardından halk Gannuşi'nin istifa kararını sokaklarda kutladı. Gannuşi'nin görevinden ayrılması talebiyle günlerdir Kasbah Meydanı'nda protestolar düzenleyen kalabalık, Gannuşi'nin devlet televizyonundan istifasını

açıklamasının ardından büyük sevinç yaşadı. Hükümet karşıtı sloganlar atan kalabalık, "Özgürlük istiyoruz!", "Asla vazgeçmeyeceğiz!" sloganları atarak, sistem değişinceye kadar mücadeleyi sürdüreceklerini altını bir kez daha çizdi.

Yunanistan:

Hükümet köşeye sıkıştı, grev hareketi radikaleşiyor

16 Şubat'ta Yunanistan'da son bir yıl içinde kemer sıkma önlemlerine karşı sekizinci genel grev yapıldı. Bu genel grevde öncekiler gibi başarılı geçti, yüksek bir katılımı üretim durduruldu.

Yunanistan'da ekonomik durum kötüleşirken sosyal demokrat PASOK hükümetine karşı işçilerin direnişi sürüyor.

PASOK hükümeti AB ve IMF'den para alabilmek için işçilerin yaşam koşullarına saldırıyor. İşçi ücretleri ve emeklilik maaşlarını düşürmeye çalışıyor, işçi sınıfının en mücadeleci kesimleri "yasadışı" grev davalarını bezdirilmeye çalışılıyor.

İşçi Demokrasi gazetesi editörü Panos Garganas gösterilerin geniş çaplı olduğunu vurguladı; "Gösterilere hükümetin çalışmalarını garantilemek için olağanüstü seferberlik yasalarını kullandığı feribot işçileri bile katıldı. Onlar yasaya uymayı reddedip diğer ulaşım işçilerine katıldılar. Bu yüzden grevin olduğu gün ülkede uçaklar, trenler ve gemiler çalışmadı."

"Öğretmenler Salı ve Çarşamba gününü kapsayan 48 saatlik bir grev yaptı. Onlar mücadelenin tam merkezinde yer alıyor, çünkü kesintiler bazı bölgelerde okulların kapanmasını öngörüyor. İşçi sınıfının en militan kesimi öğretmenler olduğu için



polis de özellikle onları hedef aldı. Atina'da yapılan gösteride üzerlerine herkesten daha çok biber gazı sıkıldı." "Atina'da göstericiler Parlamento'nun da içinde bulunduğu Syntagma Meydanı'na girer girmez saldırıya uğradı. Polis bizi meydandan çıkarmak için saldırdı. Mısır'daki devrim Yunan halkına da ilham verdi. En popüler slogan "Hadi her yeri Kahire'ye çevirelim" idi. Hükümet otobüs şoförlerini, öğretmenleri ve doktorları hedef alan bir saldırı dalgası planlıyor. Doktorlar mücadelede öne çıkıyor ve Sağlık Bakanlığı'nı bir hafta süreyle işgal ettiler. Hükümet hastaneye giden herkesin 5 avro ödemesini

temel alan bir vergi getirdi ve bu miktarın artacağını düşünüyoruz." "Göçmen işçiler yasal haklardan yoksun olmalarını protesto etmek için üç haftadır açık grevi yapıyorlar. Bu durum da hükümetin üzerinde baskı yaratıyor. Onların yürüyüşe katılımı bir çok kişiyi heyecanlandırdı, göçmen işçilerin korteksi geçenken bir çok kişi onları alkışladı. Ülkedeki direnişin boyutu ve derinleşen ekonomik kriz iktidardaki PASOK'u da kargaşa içinde bıraktı." "Atina'daki otobüs şoförleri sendikasının başkanı olan bir PASOK üyesi partisindeki mevkii düşürüldü, çünkü yasa geçtikten sonra mücadele

etmeye gerek olmadığı fikrini yayamadı. Otobüs şoförlerinin %90'ı mücadeleye devam etme kararını destekledi." Hükümet Almanya'da Angela Merkel'in Yunanistan'ın borçlarını nasıl yeniden yapılandıracağına karar vermesini bekliyor. PASOK ne yapacağını bilemiyor, hükümet üyeleri durumdan son derece rahatsız ve iki yıldır devam eden durgunluk daha da kötüleşiyor. Maliye Bakanı üretimin yüzde 3 düşeceğini tahmin ediyor. Hükümet kemer sıkma politikalarını empoze etmeye, işçi sınıfı ise kazanana kadar mücadele etmeye kararlı.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilmez. -Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılmaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur. -İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir. -Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadeleden parçadır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içinde.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur. -Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar. -Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar. -Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler. -Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir. -Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlanmalıdır. Bu fikirlerle katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

dsip.org.tr

ziyaret ediniz

sosyalist işçi

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır



Z Yayınları ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
■ Sahibi: Ayşe Demirbilek ■ Sorumlu Yazışları
Müdürü: Volkan Tamusta ■ Adres: Nail Bey Sokak,
No: 9/15 Kadıköy / İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaacılık:
Davutpaşa Caddesi, Güven Sanayi Sitesi, B Blok, Kat: 3, No:
366, Topkapı İstanbul 0212 544 66 34 ■ Yerel süreli yayın,
haftada bir yayınlanır

www.sosyalistisci.org

Gıda fiyatları hızla artarken milyonlar sosyal adalet istiyor

Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmaları artan ekmeğin ve gıda fiyatlarına karşı başladı. Küresel iklim değişikliği ile gıda sektöründe kapitalist şirketlerin hakimiyeti gıda krizini tetikliyor. Ekmeğin ve sosyal adalet talepleri Ortadoğu'dan Afrika'ya devrimleri körükliyor.

Dünyanın kanun emenlerin örgütü Dünya Bankası (WB) geçen ay gıda fiyatlarındaki artışın sosyal patlamalara neden olabileceği tespitini yapan bir rapor yayınlamıştı. Tunus'ta açlığa karşı ayaklanma bu rapordan birkaç gün sonra patlak verdi.

Son bir yılda buğday fiyatları ikiye katlandı. Bu Afrika ve Asya'da yaşayan milyonları temel besin maddesi ekmeğin alamaz duruma getirdi.

Sadece ekmeğin değil bir tüm gıda ürünlerinde fiyatlar küresel ölçekte artıyor.

WB raporuna göre küresel gıda fiyatları 2010'da yüzde 29 oranında arttı. 2008'de küresel borç krizi ve iklim felaketlerinin etk-

isiyle aynı rekor kırılmıştı. Buğday ve mısır fiyatlarındaki artış sonucu 44 milyon insan daha yoksulluk sınırının altında yaşamak zorunda kaldı.

Birleşmiş Milletler, 2010'da açlık sınırının altında yaşayan insan sayısını 925 milyon olarak açıklamıştı.

Şimdi ise 2007-2008 dönemindeki gibi 1 milyar kişi seviyesine çıktı.

Dünya Bankası o dönem dünya çapında 125 milyon kişinin 'aşırı yoksulluk' içinde yaşadığını tahmin ediyordu.

'Tunus ve Mısır devrimleri de nereden çıktı?' çıktı diyenler bu coğrafyada yaşayan insanların ne gibi zorluklar içinde hayatta kalmaya çalıştığını, insanca bir yaşam için kendilerini yaktıklarını ya da özgürlük için hayatlarını feda etmeye hazır olduklarını gözden geçiriyor.

Borç ve iklim krizlerinin birleştiği, iki krizin iç içe geçtiği günümüz dünyası küresel kapitalizmin yarattığı yıkıma karşı devrim, ayaklanma ve isyanlara gebe.



Zenginler ve yoksullar arasındaki uçurum büyüyor

AKP hükümeti her fırsatta milli gelirin arttığını söylüyor. Ancak zenginler ve yoksullar arasındaki eşitsizlik uçurumu giderek büyüyor.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun açıkladığı 2009 yılında gelir ve yaşam koşulları araştırması zengin ve yoksul arasındaki gelir farkının 8.5 kata ulaştığını ortaya koydu.

2009 yılında nüfusun yüzde 17.1'i yoksulluk sınırının altında yaşadı. Bir önceki yıl bu oran yüzde 16,7 düzeyindeydi. Milyonlarca insanın

yaşadığı zor koşullar şu rakamlarla ifade edildi:

■ Nüfusun yüzde 22,4'ü kiracı.

■ Yüzde 42,2'sinin konutunda "sızdıran çatı, nemli duvarlar, çürümüş pencere çerçevesi ve benzeri" sorunlar söz konusu.

■ Yüzde 42,9'unun oturduğu konutta "izolasyondan dolayı ısınma sorunu" yaşanıyor.

■ Yüzde 59,3'ünün hanesinin taksit ödemeleri ve borçları (konut alımı ve konut masrafları dışında) bulunmakta, bu borç ödemeleri

yüzde 29,3'ünün hanesine "çok yük" getiriyor.

■ Yüzde 87,4'ü "evden uzakta bir haftalık tatil", yüzde 62,5'i "beklenmedik harcamalarını" ve yüzde 82,1'i "yaprınamış ve eskimiş mobilyalarını yenileme ihtiyacını" ekonomik nedenlerle karşılayamıyor.

■ Yüzde 60,5'i "iki günde bir et, tavuk ya da balık içeren yemek" yiyemiyor.

■ Yüzde 37,8'i evin ısınma ihtiyacını "yeterince" karşılayamıyor.

■ Yüzde 43,9'u "yeni giysiler" alamıyor.

Biz fakirleştikçe onlar zenginleşiyor

Her yıl olduğu gibi, açlık ve yoksulluk içinde yaşayan milyonlarca emekçiyle alay edersine, bu yıl da Forbez Türkiye adlı patronların dergisi "En zengin Türkleri" açıkladı.

İlk sırada, 4 milyar dolarlık servetiyle Mehmet Emin Karamehmet'in 2010 serveti 2,9 milyar dolar seviyesindeydi. Adı Ergenekon soruşturmalarıyla anılan Turckell'in, Show TV gibi medya kuruluşlarının sahibi kazanmaya devam

etti. İkinci sırayı 1,7 milyar dolarlık serveti 3 milyar dolara çıkan Koç ailesinden Semahat Arsel ve geçen senenin birincisi bankacı Hüsnü Özyeğin paylaştı.

Onları 1,6 milyar dolarlık serveti 2,9 milyar dolara yükselen Koç Holding sahibi Rahmi Koç izledi.

Listede sırasıyla Murat Ülker (2,8 milyar dolar), Ferit Şahenk (2,7 milyar dolar), Şarkı Tara (2,7 milyar dolar), Filiz Şahenk (2,5 milyar dolar), Suna Kıraç (2,5 milyar dolar)

Ali Ağaoğlu (2,1 milyar dolar) yer aldı.

İlk 10'da yer alanların toplam serveti önceki yıla göre 6,2 milyar dolar artarak 28,2 milyar dolara ulaştı.

Dolar milyaderi Türk patronlarının sayısı 39'a yükselirken, listedeki en zenginlerin toplam serveti 104 milyar dolara ulaştı. Geçen yıl bu rakam 87 milyar dolardı.

En zengin kapitalistler daha da zenginleşirken milyonlarca işçi açlık sınırının altındaki asgari ücretle ayakta kalmaya çalışıyor.

